

Közzétéve *Új Szó Online* (<http://uj szo.com>)

[Címlap](#) > [Szalon](#) > [Tartalom](#)

Másik Idő

Létrehozta *Szerkesztőség*
Létrehozva 2012-04-07 17:00

Palma de Mallorca vitorláskikötője ismét dugig telve, gazdasági válság ide vagy oda, vagy éppen azért. Rémlik még az is, hogy ez hely nem a tengeri vándorok helye, hanem egy iparág reklámkirakata: íme, lásd és vedd: a szabadság egy karnyújtásnyira, bonts vitorlát, és tiéd a világ.

POÓR JÓZSEF

Ha közben kiver a verejték, jöhet az ásványvíz, két deci simán, és persze csak egy euró. Elnézést, mondaná a pincér, ha ismerné ezt a közlési módot, egy euró húsz cent.

A látvány magáért beszél. Egy- és többtestű hajók. Árbocaik időtlen idők óta döfik a fellegeket, de ami újat hozott ez az iparág, majdhogynem csak az innovált árák. Míg a kikötő degeszre tömött, a tengernek olcsó trükk ez csupán, s nem veszi be ezt az tréfát. A csillogó hajók félrevezető képe állhatatosan kísérti az embert, aki ha türelmes, szálló órácska alatt rátalál egy-egy olyan hajóra, amely nem üzleti szellem révén fogant, s nem is a számítógép direktívája ontotta sorozatban. Igaz, szemérmesen kendőzik el igazi voltukat. Nem is biztos, hogy arról ismerhetők fel, hogy a vizslató tekintetbe vakítóan hasít faburkolatuk lakkvillanása. Hogy rajta egy-, két-, háromsebességű csörlők sorjáznak, s egyéb válogatott eszközök... Meg a vérbeli vitorlázónak nem az az ismérve, hogy nincs hova tennie fölös pénzét. Ez a kategória ismeretlen számára, ellenben van neki valamije, amit a gyerekkora óta cipel magával.

Odébb. Gibraltár. A felette örökdő Szikla, s ez az időt felülíró természeti szépség már mást is megélt s megél. Előtte már ritkábban fordulnak meg a kikötők kokett hajódámái. Mólóinál az utolsó, óceáni rajt előtti készleteket feltöltő megálló. Az utcákról visszacsengő, naponta többször felvonuló díszgárda pattogó zenéje. Kis titkolt szorítás a torkokban.

Las Palmas, Funchal, Porto Santo. Az első, kissé már megszenvedett állomásai az óceánra nyíló utaknak. Ahol már valódi járgányok ringanak prűszkölve horgonyaikon, s a kikötők katedrálisában halk ima remeg meg a tüdőkbén.

A navigációs asztalán a világűrrel értekező GPS rendszer mellett ami biztos s enni nem kér: a szextáns és a csillagászati táblázatok. Hajóépítési anyagok: az úrhajózásban kikísérletezett könnyű anyagok vagy akár százéves erdők törzseinek kínálata. Ami lényeges: azokat hordozzák a fedélzeten, akik az otthon maradotknak áhítatot, csodálkozást, megnyugvást hoznak. Ellentétben a kihajózók

izzadságcsípésével és -marásával szemben... Ők, ha túlélnek, később élnek meg a gyönyör és a megnyugvás perceit, miközben új terveket csíholnak.

Mint a Carina, a Tűzhangya vagy a harmadik évezred Viktorkájának egy személyben kapitányai és matrózai. Emlékeztetőül: a Carina az a tavi méretű vitorlás, amelyen a legényemberré izmosodott Méder Áron pár éve indult felfedezni a világot s járta körül Földünket – s melyen most ismét kihajózott az óceánra, irigyelhető jókedvvel... Akárcsak a Tűzhangya óceáni evezős leánysága és legénysége: Viki és Gábor. Az után, hogy pár éve áttevezték kettesben az óceánt, újonnan útra keltek. Most Föld körül mennének, csak vitorlásan... És Viktorka? E negyventonnás, fából készített bárka a cseh Rudolf K.-nak – ahogyan nyugati szomszédainknál ismert – nem teljes életműje. Mert abba sok kis öröm is belefér, miután ugyan megkerülte már a Földet, de haza csak látogatóba jár. A tűzhangyások a Zöld-foki-szigeteknél futottak véle össze, amint 67 éves kapitánya korát meghazudtoló fiatalos derűlátással, egyedül járta, mint mondotta, a vén óceánt. Kell is, ha ezt tartja legmegfelelőbb színhelynek könyvei megírására. Az mellékes, hogy hét elemet fejezett be egykoron, mikor ma már a tizedik könyvével tart (anyanyelvén kívül angolul, németül, lengyelül is megjelentek).

Carina, Lullaby, Felicite

De számoljunk el Áronnal. Most hivatásos kapitányként vezeti legújabb hajóját, a Lullabyt. Másként, mert mások életéért is felelős. Ez a vállalkozás már másképpen fogant, mint a Carinával tett útja alkalmából, de így se kocagyerek. A cél, hogy elérhetővé tegye a magyar vitorlázók, tengeri csavargók és zarándokok számára a világ érdekes és távoli helyeit. Azaz társakkal hajózik. Akárkivel, aki állja azt az összeget (önrészt, s lehet menni szakaszokra is), amit a hajó fenntartása, az enni- és innivaló és egyéb megkíván arra az időre, míg mindent kipróbál, amit egy egzotikus helyen az óceán tréfás erejével a nyakába zúdít. A Lullaby tavaly szeptemberben indult el Szlovéniából, s azóta? Hunyjuk le szemünket, s hagyjuk magunkat ringatni. Az eddig ismert, életnek nevezett sokmenetes hoppszasza: kikapcs. Nincsenek főnökök. Se gyerek, se férj, se feleség. Nincs semmi. Alattunk az őselem, felettünk a jövő energiájával, nem emberi mérce. Rohadtul érzed magad, és megszűnni készülsz. Amikor kezvedbe nyomnak egy bögre levest, könnyeiddel sózod majd meg. Kezet csókolnál a főnököknél, a feleségednek, még a gyereknek is, csak innét... Aztán vedleni kezdesz. Minden undorítót, amit rád kényszerített a hoppszasza. A viharok vélt mérsékelt szél egyszer csak feltámaszt. Dorombolni véled még a vasmacskát is. Letegeznéd a kapitányt, ha nem tetted volna már meg egyszer hőskorodban. És jönnek a kikötők. Nem is tudtad, hogy te akár angolul is tudsz. A francia az olyan ui (oui). Összegezve: Áron sincsen kivonva a forgalomból. Lesz második földkerülés? Egyelőre háta mögött 19 ezer mérföld, 29 ország – a Fidzsi-szigeteknél tart, írtam ezelőtt pár hónapja, de most már Új-Zélandnál, de ez se igaz, mert közben Ausztráliába érkezett, ami nem a mostani állapot, mert váratlanul csak itthon termelt, miközben Franciaországban szert tett a Felicite sportvitorlásra, mert: „...célom, hogy a mini transzatlanti versenyen (Franciaország – Brazília, hatméteres, egyedül vezetett vitorlásan át az óceánon) indulni tudjak, de ehhez még szponzort kell találnom.” Áron útjáról eddig három könyv jelent meg.

Tűzhangya, Panda, Vitéz

Akkor Tűzhangya. Az óceán evezőssztorijából Panda lett. Az előzmény: a Tűzhangya annak idején úgy született, hogy Gábor és Viktória egy vitorlással szerették volna bejárni a világtengereket. Arra nem tellett... Gondolták, az evezős olcsóbb multság, meg pláne, ha az ember maga csinálja meg. Negyedikesek voltak a főiskolán, amikor kértek egy év szünetet kísérletezésre. Azt senki sem tudta, hogy a kísérlet a Tűzhangya megépítése meg az óceán áttevezése... A szülők is csak menet közben. A

végén, a Karib-tengeren derült ki, hogy a kísérlet négy órával tartott tovább, mint az abszolút világcsúcs, de vegyes párosban nincs nagyobb – fogalmazzunk udvariasan – megszállott náluk. Most már nekifoghattak a vitorlás beszerzésének, mert az elismerés megteremtette az anyagiakat is. A tulajdonukba került Panda vitorlással a Gibraltár–Gibraltár vonalon (közötte három óceán) neveztek be világcsúcsdöntési kísérletre. Addigra sikerült befejezniük a főiskolát és megkezdeniük házasságuk első évfolyamát. A Gibraltár–Fokváros menetet sebes iramban vették. Csúcsdöntés során a vitorlás sem válogathat a kisebb és a még kisebb viharok közt. Cape Town előtt borultak fel s ki, majdnem végzetesen a vitorlás szempontjából, de szerencsésen a vitorlázók szempontjából, mert külső segítség nélkül is partra jutottak. Azóta a Panda megerősítésére gyűjtik az anyagiakat. Padraójuk a Tűzhangya című könyv. Ez volt még tavaly, de Gábor időközben Fa Nándor istállójából megrendelte a Vitéz óceánjáró kenut, s decemberben elhagyta Európát Kanári-szigetek célponttal... Manapság meg telve a világsajtó a hírrel, hogy egy magyar fiatalember ötven-valahány napnyi eltűnése után (az éterből) behajózott a karib-tengeri Antigua szigetére, kategóriájában a Guinness-rekordok könyvébe érdemesült idővel (61 nap). Ezek után nem meglepő, hogy földkerülő utat tervez vitorlással, egymaga, a világtengerek legnehezebben behajózható pontjait érintve. Terveiben még tovalép: utána szeretne Vikivel indulni egy újabb földkerülő úton. Így van ez Rakonczayéknál.

A fináléban még elmondható: az utóbbi tizenvalahány hónapban öt magyar vitorlás szelte át itt vagy ott az óceánt. A 64 éves Varsányi József földkerülő vitorlázó, óceáni edzőútra (Gibraltár–Amerika) vitt földkerülő vágatára benevezett szlovák versenyzőt, de legemlékezetesebb talán az összes közül Méder Istvánnak, Áron apjának útja. Ő amolyan válságmenedzser, persze a tengeri vitorlázásban. Utolsó megbízatása egy katamarán átszállítása volt Amerikából Európába. Útja posztjához mérten hagyományos volt: életveszélyben. Kötélvégen táncolt, de nem bitófa alatt. Az Azori-szigetekenél, mikor már negyedik napja elszabadult a pokol és a szelek és az árboc merevítőkötelei, a hatvanéves örökifjú felvontatta magát a tízméteres árboccsúcsra, hogy rögzítse és rendbe hozza a feszítőket és optimizmusát, amikor a hullámmozgás ereje tízméteres körhintázásra vágta ki oldalt a biztosítókötél karabinjához kapcsolva. Egyébként minden OK, a hajóval Normandiánál futottak fel egy francia folyóra, utána a Szajna, Majna, Rajna, Duna, Budapest. E a szakaszokon válságmenedzserre már nem volt szükség, különben is várták már egy következő tengeri túra levezetésére.

Ennyit arról az időről, melyben zajlottak a fentebbi események, s amit köznapjaink perceihez mérten nem sértő, ha Másik Időnek nevezünk. Amely valamilyen porondon mindannyiunkat kísért! Nagyobb gondot sose ismerjünk talán.

Epilógus

A 2011-es ARC versenyen (Kanári-szigetek–Atlanti óceán–Amerika) a Másik Idő tipikus embere vezette az egyik vitorlást. Kora az indulási nevezőlap alapján: hetvenöt év. Csak azt ne mondjam, hogy természetesen magyar. De az, Zsindely László. Akit az '56-os forradalom utáni megtorlások szele röpitett ki a nagyvilágba, s egy svájci felségjelzésű vitorlázón, a Földközi-tengeren szerezte meg kapitányi minősítését. Szerencséje volt, mert a Svájci Tengeri Vitorlázás 1. számú oktatótisztjétől. És itt záródik a kör. Persze az oktatótiszt is magyar. Jankovich István. Élsportoló, forradalmár (1956), építész, festő, ezoterikus író – a Másik Idő abszolút specialistája. Nem véletlen, hogy a róla írt portrékönyv időKAPU címen hozza az olvasó elé különös életútját. És mintha a sűgőlyukból hallatszanék a könyv alcíme: pribéri Jankovich István áthallásai.

Idő és idő közt.

Is.

Ennyi.

Nagyításhoz kattintson valamelyik képre:

[1]

Rakonczay Gábor a Vitéz óceáni kenun (Rakonczay-archívum)

[Hirdetés](#) | [Inzercia](#) | [Advertising](#)
[Impresszum](#) | © Petit Press, a.s.
[web design & development: brainsum](#)

Forráscím (letöltve 2012-04-14 14:39): <http://uj szo.com/napilap/szalon/2012/04/07/masik-ido>

Linkek:

[1] http://uj szo.com/files/imagecache/photo_large/files/uj szo_1333739917_50.jpg